

Solucions

Problema 1

- (a) Tenim 4 paràmetres i el rang de la matriu de disseny és 3, llavors per trobar les funcions paramètriques estimables cal resoldre el següent sistema d'equacions:

$$(a_1, a_2, a_3, a_4) = \lambda_1(1, -1, 0, 0) + \lambda_2(1, 1, 1, 1) + \lambda_3(1, 1, -1, -1)$$

De manera que una combinació lineal $\psi = a_1\alpha + a_2\beta + a_3\gamma + a_4\delta$ serà f.p.e. si $a_3 = a_4$.

- (b) Tant $\alpha + \beta$ com α són f.p.e. ja que verifiquen la condició anterior.

Per tal de calcular la seva estimació MQ, procedim a escriure la matriu de disseny i el vector de respostes (3 rèpliques per a cada situació experimental).

```
> x <- c(1,-1,0,0,
+       1,-1,0,0,
+       1,-1,0,0,
+       1,1,1,1,
+       1,1,1,1,
+       1,1,1,1,
+       1,1,-1,-1,
+       1,1,-1,-1,
+       1,1,-1,-1)
> x <- matrix(x, ncol=4, byrow=T)
> y <- c(1.1,0.8,0.9,10.5,9.7,10.1,4.3,3.9,4.2)
```

i ara calculem una estimació dels paràmetres amb l'ajuda de la g-inversa

```
> library(MASS)
> xtx <- t(x)%*%x
> xtxi <- ginv(xtx)
> betas <- xtxi %*% t(x) %*% y
```

Així doncs, les estimacions de las f.p.e són

```
> c(betas[1]+betas[2], betas[1])
[1] 7.116667 4.025000
```

- (c) La matriu de variàncies-covariàncies de les estimacions dels paràmetres és $\sigma^2(\mathbf{X}'\mathbf{X})^{-}$, on σ^2 la podem estimar amb el MSE.

```
> e <- y - x %*% betas
> mse <- sum(e^2)/(9-3)
```

llavors la matriu $\text{var}(\hat{\beta})$ es

```
> (mm <- mse * xtxi)

      [,1]      [,2]      [,3]      [,4]
[1,] 0.009444444 -0.003148148 0.000000000 0.000000000
[2,] -0.003148148 0.009444444 0.000000000 0.000000000
[3,] 0.000000000 0.000000000 0.003148148 0.003148148
[4,] 0.000000000 0.000000000 0.003148148 0.003148148
```

i l'estimació de la variància $\text{var}(\hat{\alpha}) = \text{var}(\hat{\beta}) = 0.00944$ i la covariància $\text{cov}(\hat{\alpha}, \hat{\beta}) = -0.00315$.

- (d) La primera hipòtesi conté una única equació, de manera que es pot resoldre amb un test t de Student.

```
> t.est <- (betas[1] - 4)/sqrt(mm[1,1])
> (p.value <- pt(t.est, df=6, lower.tail=F) * 2)

[1] 0.8055822
```

de forma que acceptem la hipòtesi $H_0^{(1)} : \alpha = 4$.

L'altra hipòtesi $H_0^{(2)} : \alpha = 4, \beta = 3$ requereix un test F .

```
> A <- c(1,0,0,0,
+       0,1,0,0)
> A <- matrix(A, ncol=4, byrow=T)
> Abetas_c <- A %*% betas - c(4,3)
> atai <- solve(A %*% t(A))
> numerador <- t(Abetas_c) %*% atai %*% Abetas_c / 2
> F.est <- numerador / mse
> (p.value <- pf(F.est, 2, 6, lower.tail=F))

[,1]
[1,] 0.5650918
```

Està clar que acceptem la hipòtesi nul·la.

Una altra forma de resoldre el mateix test és considerar dos models lineals i fer un ANOVA entre ells.

```
> alpha <- c(rep(1,3),rep(1,3),rep(1,3))
> beta <- c(rep(-1,3),rep(1,3),rep(1,3))
> gamma <- c(rep(0,3),rep(1,3),rep(-1,3))
> delta <- c(rep(0,3),rep(1,3),rep(-1,3))
> m1 <- lm(y ~ 0 + alpha + beta + gamma + delta)
> alphabeta <- c(rep(1,3),rep(7,3),rep(7,3))
> m0 <- lm(y ~ 0 + offset(alphabeta) + gamma + delta)
> anova(m0,m1)
```

Analysis of Variance Table

Model 1: y ~ 0 + offset(alphabeta) + gamma + delta

Model 2: y ~ 0 + alpha + beta + gamma + delta

	Res.Df	RSS	Df	Sum of Sq	F	Pr(>F)
1	8	0.54833				
2	6	0.45333	2	0.095	0.6287	0.5651

El resultat és idèntic.

Problema 2

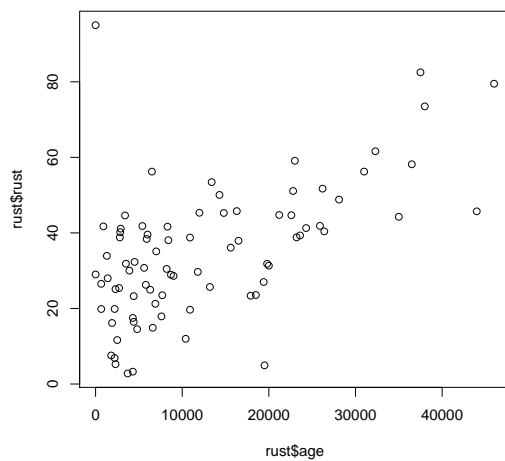
(a) En primer lloc carreguem les dades i els hi fem un cop d'ull.

```
> rust <- read.table("rust.txt", header=T, sep=",")
> rownames(rust) <- rust$name
> rust <- rust[, -1]
> rust$type <- factor(rust$type, labels=c("ordinary", "non ordinary"))
> str(rust)

'data.frame':      82 obs. of  3 variables:
 $ type: Factor w/ 2 levels "ordinary","non ordinary": 1 1 1 1 1 1 1 2 2 1 ...
 $ age : int  1 0 650 650 900 1300 1400 1800 1900 2200 ...
 $ rust: num  29 95 19.9 26.5 41.7 ...
```

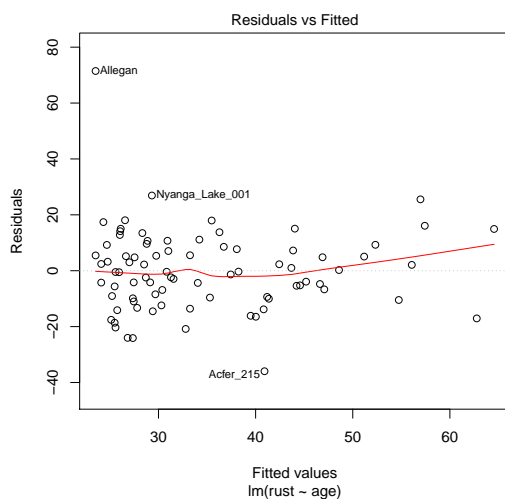
Ara fem el gràfic de dispersió de les variables `age` i `rust`

```
> plot(rust$age, rust$rust)
```


En el gràfic s'observen dos punts estranys que podem identificar amb l'anàlisi dels residus de la regressió lineal.

```
> g <- lm(rust ~ age, data=rust)
> plot(g, which=1)
```


Els punts es corresponen amb les condrites Allegan i Acfer_215. Procedirem a eliminar aquestes dues de la base de dades.

```
> which(rownames(rust) == "Allegan")
[1] 2

> which(rownames(rust) == "Acfer_215")
[1] 61

> rust0 <- rust[-c(2,61), ]
```

(b) Ara estimem els paràmetres de la regressió.

```
> g <- lm(rust ~ age, data=rust0)
> sg <- summary(g)
> coef(g)
```

```

      (Intercept)      age
21.650786309  0.001004476

> sg$sigma^2

[1] 135.9715

> sg$r.squared

[1] 0.4933011

> pf(sg$fstatistic[1], 1, 80-2, lower.tail=F)

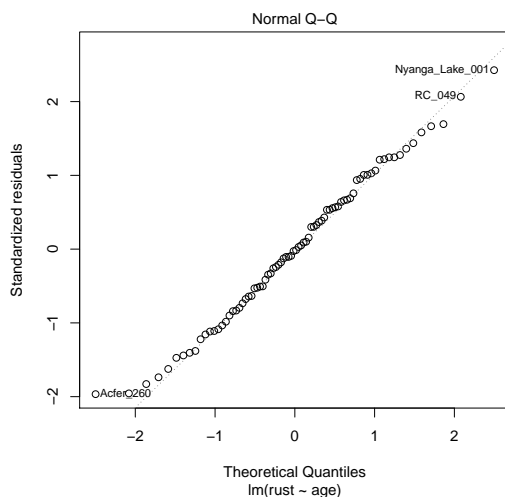
      value
3.870635e-13

```

De forma que l'estadístic F és clarament significatiu, el que fa significativa la regressió, encara que l'ajust que mostra el coeficient de determinació no és massa bo.

- (c) Mirem la normalitat dels residus amb un gràfic.

```
> plot(g, which=2)
```


A simple vista tot sembla “normal”. Fem un test.

```
> shapiro.test(residuals(g))

Shapiro-Wilk normality test
```

```
data: residuals(g)
W = 0.9884, p-value = 0.6895
```

No hi ha cap raó per dubtar de la normalitat¹.

- (d) Els intervals de confiança dels paràmetres es troben amb

```
> confint(g, level=0.99)

              0.5 %      99.5 %
(Intercept) 1.647573e+01 26.825844643
age          7.001273e-04  0.001308824
```

- (e) Per a contrastar aquesta hipòtesi fem un model que la representi.

¹També podem fer servir qualsevol dels altres test que podeu consultar en el Blog de los errores.

```
> g0 <- lm(rust ~ 0 + offset(rep(23,80)) + offset(0.0009*age), data=rust0)
> anova(g0,g)
```

Analysis of Variance Table

Model 1: rust ~ 0 + offset(rep(23, 80)) + offset(9e-04 * age)

Model 2: rust ~ age

	Res.Df	RSS	Df	Sum of Sq	F	Pr(>F)
1	80	10718				
2	78	10606	2	111.74	0.4109	0.6645

Acceptem la hipòtesi nul·la.

(f) Fem la predicció per a un condrita particular

```
> predict(g, newdata=data.frame(age<-rust["Acfer_215","age"]), interval="prediction")

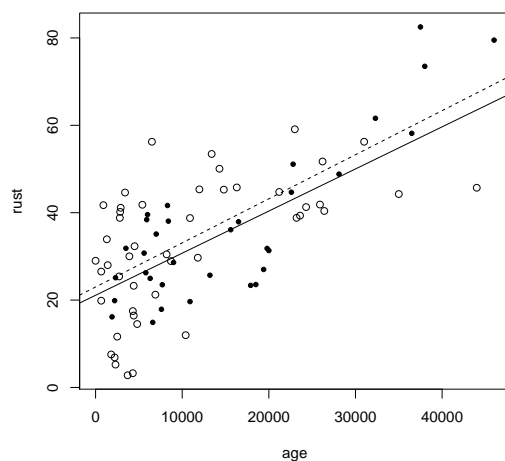
      fit      lwr      upr
1 41.23806 17.82667 64.64945
```

(g) Les dues rectes de regressió per separat són

```
> r1 <- lm(rust ~ age, data=rust0, subset=type=="ordinary")
> r2 <- lm(rust ~ age, data=rust0, subset=type=="non ordinary")
```

Amb aquestes ja podem fer un gràfic.

```
> idx <- rust$type == "ordinary"
> plot(rust0$age,rust0$rust, pch=ifelse(idx,1,20), xlab="age", ylab="rust")
> abline(r1)
> abline(r2, lty=2)
```


Però si volem saber si les rectes són paral·leles o coincidents hem de considerar un model conjunt amb quatre paràmetres: α_1, β_1 per a les condrites ordinàries i α_2, β_2 per a les no ordinàries.

```
> n1 <- sum(rust0$type == "ordinary")
> n2 <- sum(rust0$type == "non ordinary")
> n <- n1+n2
> Xc <- matrix(numeric(n*4), ncol=4)
> colnames(Xc) <- c("alpha1", "beta1", "alpha2", "beta2")
> Xc[1:n1,1:2] <- model.matrix(r1)
> Xc[(n1+1):n,3:4] <- model.matrix(r2)
> y <- c(rust0$rust[rust0$type == "ordinary"],rust0$rust[rust0$type == "non ordinary"])
```

En primer lloc hem de comprovar la homocedasticitat del model conjunt amb un contrast sobre les variàncies dels residus de les dues rectes.

```
> var.test(residuals(r1), residuals(r2))

      F test to compare two variances

data:  residuals(r1) and residuals(r2)
F = 1.0132, num df = 46, denom df = 32, p-value = 0.9836
alternative hypothesis: true ratio of variances is not equal to 1
95 percent confidence interval:
 0.5200164 1.9005538
sample estimates:
ratio of variances
      1.013213
```

Cap problema.

La hipòtesi de paral·lisme ens porta a un model on només hi ha un pendent, diguem-li β . Ara podem contrastar els dos models.

```
> beta <- c(Xc[1:n1,"beta1"],Xc[(n1+1):n,"beta2"])
> gc <- lm(y ~ 0 + alpha1 + beta1 + alpha2 + beta2, data=as.data.frame(Xc))
> gp <- lm(y ~ 0 + alpha1 + alpha2 + beta, data=as.data.frame(Xc))
> anova(gp,gc)
```

Analysis of Variance Table

```
Model 1: y ~ 0 + alpha1 + alpha2 + beta
Model 2: y ~ 0 + alpha1 + beta1 + alpha2 + beta2
  Res.Df  RSS Df Sum of Sq    F Pr(>F)
1      77 10489
2      76 10484   1    5.0244 0.0364 0.8492
```

Per a un nivell de significació del 0.05 acceptem la hipòtesi de paral·lisme.

El test de coincidència també es pot fer per comparació de dos models, el model de dues rectes paral·leles i el model amb una única recta per a tots els punts.

```
> g <- lm(y ~ beta)
> anova(g,gp)
```

Analysis of Variance Table

```
Model 1: y ~ beta
Model 2: y ~ 0 + alpha1 + alpha2 + beta
  Res.Df  RSS Df Sum of Sq    F Pr(>F)
1      78 10606
2      77 10489   1   116.83 0.8576 0.3573
```

De forma que acceptem el model de recta única per a tots els punts.

(h) (opcional) Considerem el model lineal següent:

```
> gm <- lm(rust ~ age * type, data=rust0)
> summary(gm)
```

Call:

```
lm(formula = rust ~ age * type, data = rust0)
```

Residuals:

```
      Min       1Q   Median       3Q      Max
-21.9758  -8.4534  -0.9796   7.9292  26.6815
```

Coefficients:

	Estimate	Std. Error	t value	Pr(> t)
(Intercept)	2.110e+01	2.456e+00	8.592	8.09e-13 ***
age	9.637e-04	1.606e-04	6.000	6.25e-08 ***
typenon ordinary	1.898e+00	4.148e+00	0.458	0.648
age:typenon ordinary	4.523e-05	2.370e-04	0.191	0.849

Signif. codes: 0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

Residual standard error: 11.75 on 76 degrees of freedom

Multiple R-squared: 0.4991, Adjusted R-squared: 0.4794

F-statistic: 25.24 on 3 and 76 DF, p-value: 1.954e-11

En primer lloc, observem que la interacció `age:type` no és significativa. Aixó és equivalent a acceptar la hipòtesi de paral·lelisme de les dues rectes. Llavors el model és

```
> gm <- lm(rust ~ age + type, data=rust0)
> summary(gm)
```

Call:

```
lm(formula = rust ~ age + type, data = rust0)
```

Residuals:

Min	1Q	Median	3Q	Max
-21.837	-8.597	-1.044	7.865	26.469

Coefficients:

	Estimate	Std. Error	t value	Pr(> t)
(Intercept)	2.087e+01	2.134e+00	9.784	3.74e-15 ***
age	9.845e-04	1.174e-04	8.388	1.82e-12 ***
typenon ordinary	2.497e+00	2.697e+00	0.926	0.357

Signif. codes: 0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1

Residual standard error: 11.67 on 77 degrees of freedom

Multiple R-squared: 0.4989, Adjusted R-squared: 0.4859

F-statistic: 38.33 on 2 and 77 DF, p-value: 2.803e-12

Llavors l'efecte del factor `type` també és no significatiu, el que coincideix amb l'acceptació d'una única recta per a tots els punts.

A més, l'estimació dels paràmetres del model `gp` i `gm` coincideix de la següent forma:

```
> coef(gp)
```

alpha1	alpha2	beta
2.087408e+01	2.337131e+01	9.845177e-04

```
> coef(gm)
```

(Intercept)	age	typenon ordinary
2.087408e+01	9.845177e-04	2.497230e+00

El pendent comú β és el coeficient de la variable `age`. El coeficient α_1 coincideix amb el punt d'intercepció i α_2 és la suma del punt de intercepció i el coeficient del factor `type`. A més, el coeficient del factor `type` és no significatiu de forma que el model final és la recta comuna per a tots els punts, com hem deduït en l'anterior apartat.